

Męczennicy z Pariacoto – bł. Bł. Zbigniew Strzałkowski i bł. Michał Tomaszek

Bł. Zbigniew Strzałkowski OFMConv
(1958-1991)

Zbigniew Strzałkowski urodził się 3 lipca 1958 r. w Tarnowie. Mieszkał we wsi Zawada, gdzie również uczęszczał do szkoły podstawowej. Był pilnym, zdyscyplinowanym i zdolnym uczniem, ministrantem i lektorem.

W 1973 r. rozpoczął naukę w Technikum Mechanicznym w Tarnowie, którą zakończył w roku 1978 egzaminem dojrzałości i uzyskał tytuł „technika mechanika”. Po szkole średniej podjął pracę w Wojewódzkiej Dyrekcji Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Tarnowie, a później – w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Tarnowcu.

W roku 1979 wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych. Po rocznym nowicjacie w Smardzewicach, 2 września 1980 r. złożył pierwszą profesję zakonną. Następnie podjął sześciolateczne studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Krakowie. 8 grudnia 1984 r., złożył śluby wieczyste. Wkrótce po tym napisał podanie, w którym poprosił o skierowanie do pracy misyjnej.

15 czerwca 1985 r. przyjął święcenia diakonatu, a 7 czerwca 1986 r. we franciszkańskim kościele we Wrocławiu – święcenia prezbiteratu.

O. Zbigniew został skierowany do pracy w Niższym Seminarium Duchownym w Legnicy. Był tam wicerektorem, wychowawcą i katechetą. 1 września 1988 r. udał się do klasztoru we Wrocławiu w celu rozpoczęcia przygotowań do wyjazdu na misje. Kiedy w rozmowach na temat sytuacji politycznej w Peru wspomniano, że robi się tam niebezpiecznie, o. Zbigniew odpowiadał: „Gdy się jedzie na misje, trzeba być gotowym na wszystko”.

28 listopada 1988 r. wraz z o. Jarosławem Wysoczańskim udali się z Warszawy przez Moskwę do Limy. Po przybyciu na miejsce rozpoczęli intensywną naukę języka hiszpańskiego. Po kilku miesiącach rozpoczęli posługę kapłańską w nowej placówce zakonnej w Andach – w Pariacoto.

Talent organizacyjny o. Zbigniew łączył z ogromną pracowitością i wielką odpowiedzialnością. Jego domeną była troska o chorych – leczył ich dusze i ciała. Był miłośnikiem stworzeń. Charakteryzowała go pobożność i pracowitość. Chciał naśladować wiernie św. Maksymiliana Kolbe.

Bł. Michał Tomaszek OFMConv
(1960-1991)

Urodził się 23 września 1960 r. w Łękawicy k. Żywca. Tato Michała zmarł w 1969 r., pozostawiając wdowę z czworgiem dzieci (dwie córki i dwóch synów bliźniaków). Michał pochodził z religijnej rodziny. Był ministrantem.

Po ukończeniu szkoły podstawowej w Łękawicy kontynuował naukę w Niższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Legnicy (liceum ogólnokształcące).

Michała charakteryzowała pobożność, zwłaszcza maryjna, pracowitość, prostota, skromność, sumienność i wytrwałość. Dużo wymagał od siebie, ale także od innych. Pomimo problemów z nauką w szkole podstawowej, w Niższym Seminarium Duchownym ponadrobił braki i okazał się zdolnym uczniem, zwłaszcza w przedmiotach ścisłych, takich jak matematyka czy fizyka.

Po maturze, w roku 1980, wstąpił do Zakonu Braci Mniejszych Konwentualnych. Rok później – 1 września 1981 r. – złożył pierwsze śluby zakonne. Po rocznym nowicjacie w Smardzewicach k. Tomaszowa Mazowieckiego, rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Wyższym Seminarium Duchownym oo. Franciszkanów w Krakowie. Studiował tam w latach 1981-1987.

8 grudnia 1985 r. w Krakowie br. Michał złożył śluby wieczyste, a 7 czerwca 1986 r. przyjął święcenia diakonatu. Rok później – 23 maja 1987 r. – przyjął święcenia prezbiteratu w Bazylice św. Franciszka w Krakowie. Następnie przez dwa lata pracował we franciszkańskiej parafii w Pieńsku k. Zgorzelca. Był tam wikariuszem i katechetą.

W czasie pracy duszpasterskiej w Pieńsku dowiedział się, że jego dwaj starsi współbracia – o. Zbigniew Strzałkowski i o. Jarosław Wysoczański – mają wkrótce wyjechać na misje do Peru. Zwrócił się wówczas z prośbą do swojego przełożonego o. Feliksa Stasicy o pozwolenie na podobny wyjazd.

O. Michał już w Polsce zdawał sobie sprawę z tego, że misja w Peru jest trudna i jego życie może być narażone na niebezpieczeństwo. Przed wyjazdem na misje, po pożegnalnej Mszy św. w parafii w Pieńsku, powiedział, że jeśli trzeba będzie dla sprawy Bożej złożyć ofiarę życia, to nie będzie się wahał.

W lipcu 1989 roku wyjechał do Peru na misje i dołączył do Zbigniewa i Jarosława. W Pariacoto oddał się całkowicie pracy duszpasterskiej. Jego domeną była troska o dzieci i młodzież. Był całym sercem oddany Bogu i ludziom.

Działalność misjonarzy polegała przede wszystkim na pracy duszpasterskiej, a więc na pełnieniu posługi sakramentalnej oraz głoszeniu słowa Bożego. Drugim aspektem była działalność społeczno-charytatywna. W Pariacoto zbudowali instalację wodną, kanalizację oraz uruchomili agregat prądotwórczy. Sprowadzili pielęgniarki i lekarzy, by uczyli miejscowych Indian profilaktyki związanej z niebezpieczną w tamtym rejonie cholerą. Rozdawali żywność z Caritasu. 9 sierpnia 1991 r. o. Michał Tomaszek i o. Zbigniew Strzałkowski zostali zamordowani w Pariacoto w Peru przez terrorystów z Komunistycznej Partii Peru Świetlisty Szlak (Sendero Luminoso). Przywódcy Sendero Luminoso kierowali się nienawiścią do wiary i oskarżyli misjonarzy o prowadzenie działalności usypiającej świadomość rewolucyjną Indian. Za przestępstwo uznali to, że ojcowie głosili pokój. Terroryci powtarzali tezę Marksa, twierdząc, że religia jest opium – usypia lud i wstrzymuje rewolucję. Przy ciałach zakonników zostawili informację: „Tak umierają lizusy imperializmu. Niech żyje Ludowe Wojsko Partyzanckie”.

5 grudnia 2015 r. zostali zaliczeni do grona błogosławionych Kościoła. Beatyfikacja odbyła się podczas Eucharystii na stadionie w Chimbote w Peru, stolicy diecezji, w której pracowali.

O. Ryszard Jarmuż OFMConv